

som muligt, at komme ind paa Forhandlinger og Forhold i det andet Thing, og navnlig ikke at karakterisere disse enten i den ene eller den anden Retning.

J. Andersen: Jeg vidste ikke, at jeg som Landskingsmand har Ansvar for, hvad der foretages i Folkethinget. Forresten indeholdt den ærede sidste Talers historiske Oplysninger ingen Nyhed, og her er det jo ogsaa kun Ministerens Forslag, der foreligger. At den høitærede Krigsminister har trukket sig tilbage, ja, det beviser, at han er kommen til den Erkjendelse, at han ikke har haaret sig rigtig ad; det kan kun bevise, at han har stiftet Sind og Overbevisning. Det ærede Medlem udtalte saa bestemt, at han var sikker paa, at Loven ikke vilde udkomme, naar vort Ændringsforslag vedtoges; men der behøves heller ikke stor Fremsynthed for at kunne sige ligesaa bestemt, at Loven ikke har mere Udsigt til at udkomme, naar Ministerens Forslag bliver vedtaget.

Fischer: Jeg har ønsket at udtale et Par Ord, fordi det forekommer mig temmelig klart, at de ærede Herrer, der have ført Ordet idag for deres Ændringsforslag, ikke have forstaaet, hvad jeg søgte at gøre gjældende, da Sagen var til 1ste Behandling. Jeg maa ikke have udtalt mig tilstrækkelig indelig og vil nu bede om Tilladelse til at forklare mig nærmere, for at en Forstaaelse kan komme tilstede. Det ærede Medlem for 2den Kreds (Hæle), der havde Ordet for det andet Ændringsforslag, gjorde opmærksom paa, at der i Lovforslagets Motiver findes den Udtalelse af Krigsministeren, at Prisen ere fregnede paa alle Livsfordenigheder, og at det var nødvendigt, at Lønningerne forbedredes, for at de Menige og Underforporalerne ikke skulde lide ligefrem Savn, og derfra argumenterede det ærede Medlem til, at vi maatte vedtage Lovforslaget saaledes ændret, som det vilde blive, naar det ærede Medlems Ændringsforslag blev vedtaget. Paa dette Punkt savnede jeg just en Hensyntagen til, hvad jeg tilfød mig, at gøre gjældende ved Sagens 1ste Behandling, og hvad ogsaa Andre have gjort gjældende tilligemed mig. Der kan ikke være nogen Meningsforskjel om dette Punkt, hvorvidt Underforporaler og Menige ere saaledes lønede, at de trænge til Lønningsforbedring, eller ikke. Derom ere Alle enige; men nu spør vi Andre Noget til, og det er det, som de Herrer overhøre, nemlig at der ogsaa er Andre, som trænge og trænge ligesaa haardt som Underforporaler og Menige til en Lønningsforbedring, og at der bliver nogen Betænkethed ved at stille fra hinanden Hensynet til Underforporaler og Menige og Hensynet til de Døtge, der trænge til Lønningsforbedring. Det, vi ville, er netop at føie disse to Ting sammen: fordi de naturligt høre sammen. Man kan sige,

Saa, nu kunne vi vedtage dette, og saa kunne vi jo vedtage noget Andet senere med Hensyn til de Andre. Det er en meget god Regel, man paa den Maade vilde trække paa Fremtiden; men jeg vil gjøre opmærksom paa, at siden denne Sag er kommen under Forhandling, og siden den høitærede Minister i det andet Thing brugte de Uttringer, som nylig ere citerede, er der fremkommet Oplysninger fra den høitærede Conseilspræsident, som netop have stor Vægt og Betydning i det her omspurgte Forhold. Conseilspræsidenten har nemlig oplyst, at det var ham meddelt at Lønningsforbedringen ikkun kunde ventes vedtaget paa Finantsloven. Herved er Sagens Stilling væsentlig forandret, og man er henvisst til i Forbindelse med Lønningsforbedringen for alle Andre end Underforporaler og Menige at afgjøre det Spørgsmaal, om Lønningsforbedringer skulde og kunne og bør foretages paa Finantsloven eller ikke. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg mener, at der ikke er Saa her i Thinget, som dele den Anskuelse, at paa den Maade bør Lønningsforbedringer ikke vedtages. Derfor man nu altsaa knytter denne Betingelse til Lønningsforbedringen for Andre, om hvilken det er vitterligt, at Mange i dette Thing ikke ville gaa ind paa den, er det det Samme som at slaa en Streg over Lønningsforbedring for alle Andre og kun vedtage den for Underforporaler og Menige, og det bør ikke ske. Derfor stemmer jeg for den høitærede Krigsministers Ændringsforslag, og jeg glæder mig over, at den høitærede Marineministers Udtalelse paa Krigsministerens Vegne har været saa klar og bestemt, som den kunde være, nemlig den, at uden en Ændring som den foreslaaede blev Lovforslaget ikke til Lov. Det ærede Medlem for 3die Kreds, som talte sidst, udtalte jo rigtignok en Ubefaling for sit Ændringsforslag, som maaske kan have nogen Betydning, alt efter som man ser Sagen, men, som jeg maa tilstaa, ikke ganske overtydede mig, det ærede Medlem sagde nemlig til Ubefaling for sit Forslag, at det kun var de ærede Ministre, der havde udtalt sig bestemt derimod. Det er jo meget muligt, at man iøvrigt ikke har udtalt sig bestemt derimod, men jeg vil dog henstille, om ikke den Omstændighed, at Ministeren i det andet Thing har udtalt sig bestemt derimod, er Noget, som kunde have en vis Vægt med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Loven udkommer eller ikke. Nu er den høitærede Ministers Stilling i god Overensstemmelse med, hvad den har været i det andet Thing efter det ærede Medlems Oplysning, og jeg føler mig overbevist om, at den høitærede Minister vil fastholde den Stilling, han nu indtager, thi derved vil man komme til at være retfærdig i det Hele, saaledes at Alle, der bør have Forhøielse, faae denne eller — hvad jeg meget vilde beklage — at Lønningsforbedringen maa ligge til bedre Lider.